

LESBRIEF BIJ PROJECT *Op weg naar je EIGEN voorstelling*

De voorstelling *Op weg naar je EIGEN voorstelling* is bedoeld als opwarmer voor het maken van je eigen voorstelling. Er komen veel zaken aan de orde waar je wat aan hebt als je zelf een voorstelling gaat opzetten, maken, spelen.

We zetten ze hieronder nog even op een rijtje in de volgorde waarin ze in de voorstelling aan het bod zijn gekomen met een korte verklaring erbij. **Grootste boodschap:** iedereen kan toneelspelen. De een beter dan de ander, maar iedereen doet zich weleens anders voor dan hij is. Iedereen doet weleens of hij iets niet gedaan heeft.

1) Acteurs schminken zich. Waarom? Om in het licht beter zichtbaar te zijn vanuit de zaal, op afstand. Ook om iemand anders te lijken. Bijvoorbeeld ouder of jonger. Of een boef of een beauty. Of een monster of de hulk. (groen)

2) De vierde wand! Meestal doen acteurs of er geen publiek in de zaal zit. Dat doen ze om het geloofwaardiger te maken dat ze als een rol in een bepaalde situatie zitten. Als je ruzie met je moeder hebt, zitten er normaal geen vijftig kinderen naar je te kijken. Maar soms spelen ze met het publiek en dan doorbreken ze dus de vierde wand. Zo praat Stef, de schoonmaker met de kinderen terwijl René, de acteur dat niet doet. Op die manier kan de schoonmaker uit zijn rol stappen en commentaar leveren op het toneelstuk. Dat werkt vaak komisch. Bovendien kun je zo hele delen kort samenvatten en doorgaan met een andere scène.

3) Om vaart te geven aan een voorstelling is het handig om aan te geven dat er iets klaar moet zijn voor een bepaalde tijd. Dat zet druk en spanning op de voorstelling. Zoals de schoonmaker die de zaal in een uur schoon moet hebben.

4) Er moet iets op het spel staan. Er moet een probleem zijn. Meestal gebeurt er in het begin van een voorstelling iets dat opgelost moet worden. In dit stuk is dat het telefoontje van de medespeler van de acteur die zich ziek meldt.

5) Je hoeft iets niet te zien om toch te laten merken dat het er is. Hetzij door geluiden, zoals de deur. Hetzij door gebaren (mime).

6) Tekst is belangrijk. Die laat je schrijven, is al geschreven of ga je schrijven. Maar waarover? Wat is je onderwerp? Ook als je dit niet zelf doet, kan het geen kwaad een beetje te weten hoe het werkt. Vandaar de volgende korte toelichting:

Het is handig als de personages een tegengesteld belang hebben, als er iets wrijft, als er een conflict is, als ze iets anders willen, het niet met elkaar eens zijn. Zo wil de acteur zijn rol volledig spelen, maar wil de schoonmaker het liefst dat de zaal leeg raakt zodat hij kan schoonmaken. Maar ook als personages zijn ze tegengesteld: de acteur is heel verheven, pratend met dure woorden en teksten, arrogant en neerkijkend op de schoonmaker en de schoonmaker is heel aards, met beide voeten op de grond, praktisch en nuchter.

Wat is het onderwerp van dit stuk? Als je voor een dubbeltje geboren bent, word je nooit een kwartje. Als je schoonmaker bent, krijg je nooit een hoofdrol. Maar nu dus wel. Want wie heeft hier eigenlijk de hoofdrol, wie is het belangrijkste? En bestaan bijrollen wel? Zijn die niet ook heel belangrijk? Kun je een koning spelen als je geen onderdanen hebt? Kun je een moordenaar spelen als je geen slachtoffers hebt? Kun je een juf spelen als je geen leerlingen hebt?

7) Moet alles realistisch zijn? Moeten dingen echt zijn? Als iets zich op een rots afspeelt, moet je dan een rots het toneel op halen?

- 8) Je maakt afspraken met elkaar onder leiding van een regisseur. Je moet je daaraan houden. Want wat gebeurt er als iemand zijn eigen gang gaat?
- 9) Je hoeft niet alles te laten zien. Je kunt ook sprongen maken in tijd en in plaats. Zoals in de voorstelling het onbewoonde eiland, het opgroeien van de albatros. Dit kan bijvoorbeeld door het te zeggen of door muziek of door een verandering van het licht.
- 10) Is het van belang om te bepalen of een stuk een komedie is of een tragedie? Ja, want een sterfscène is zelden komisch bijvoorbeeld. Het bepaalt ook je speelstijl. Speelstijl is of je iets heel echt probeert te spelen of juist heel clownesk of heel klein of heel overdreven en zo voort.
- 11) Kleding is belangrijk. Je gelooft nooit dat iemand die drie jaar op een onbewoond eiland heeft gewoond nog altijd in een net trouwpak met gestreken broek rondloopt. Maar het hoeft ook weer niet realistisch te zijn. De acteur had ook de keizer van Schoonland kunnen zijn, dan was het wel geloofwaardig geweest.
- 12) Je stem opwarmen kan geen kwaad omdat je vaak harder moet praten dan je gewoon bent. Want dat niet alleen je medespelers maar iedereen in het publiek je kan verstaan is heel belangrijk! Helemaal als je moet zingen, moet je even wat oefeningen doen.
- 13) Je kunt spelen met de tijd waar iets zich afspeelt en de tijd nu. Zoals in de voorstelling met de mobiel. Iets hoeft zich niet altijd in het nu te spelen maar kan ook in de vorige eeuw of ten tijde van de holbewoners spelen.
- 14) Je moet allemaal geloven in het stuk dat je speelt en de rol die je daarin hebt. Als één iemand zegt: doe niet zo raar of hé, keizer, je hebt geen kleren aan of zoals in de voorstelling: je hebt geen geld, dan gelooft het publiek jou en het stuk al helemaal niet. En dan staan ook je medespelers voor schut.
- 15) Zenuwachtig is iedereen die het toneel op moet. Dat is ook goed, want dan is de concentratie optimaal. Maar het moet niet zo erg worden dat het blokkeert. Bedenk wat de schoonmaker in de voorstelling zegt: niemand uit het publiek weet hoe het hoort. Dus als er iets mis gaat, gewoon doen of dat de bedoeling is.
- 16) Heb plezier, geniet!

Veel sterkte en vooral LOL!